

STRAATFOTOGRAFIE

'TOESTEMMING VRAAG IK NOOIT, WANT DAN KRIJG JE NIET DE FOTO DIE JE WIL HEBBEN'

Straatfotograaf Roy Coumans fotografeert sinds 2010. Waar hij zich in het begin richtte op urbex, trok hij steeds meer naar straatfotografie toe. Zijn foto's kenmerken zich door zijn cinematische uitstraling, een sterke compositie en donker en opvallend kleurgebruik. Hij vertelt ons over zijn werk, hoe hij zijn shoots plant en welke rol nabewerking speelt in fotografie.

Tekst Eefke Burg • Fotografie Roy Coumans

**HET VERHAAL VAN DE STRAAT
VERTELLEN**

Straatfotografie won al snel het hart van Roy Coumans. 'Bij straatfotografie kan je heel veel. Ik kijk altijd of er een verhaal zit in een foto wat je erbij kan bedenken. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat er twee personen achter elkaar lopen, die niets met elkaar te maken hebben, maar doordat er een bepaalde interactie is in de foto lijkt het alsof er iets speelt. Soms wordt mijn oog getrokken naar een intrigerende blik van iemand die op een bepaalde manier naar een object kijkt.'

In zijn foto's speelt echter niet alleen het verhaal een rol. 'Ik kijk ook naar compositie, naar lijnen, naar de spiegelingen in ramen en de strepen op het wegdek. Dat wil ik dan ook meenemen in mijn foto's. Daarvan maak je het uiteindelijke verhaal en dat maakt de compositie ook boeiender.'

THE GODFATHER AND THE LIBRARIAN

Eén van de foto's waar hij zelf het meest trots op is, laat een oude man bij een boekenstand zien, die hij tot The Librarian heeft omgedoopt. 'Hij liep daar toevallig en hij keek net in de camera. Naast de stand met oude boeken komt het net over alsof hij deze boeken beheert. Daarom vond ik deze foto ook zo sterk.'

Een andere foto die meteen opvalt is die van een meisje die zijn hand naar hem lijkt op te steken. 'Op de foto is het alsof ze een gebaar naar mij maakt. Alsof ze wil zeggen: 'ben je wel goed bij je hoofd?' Ze

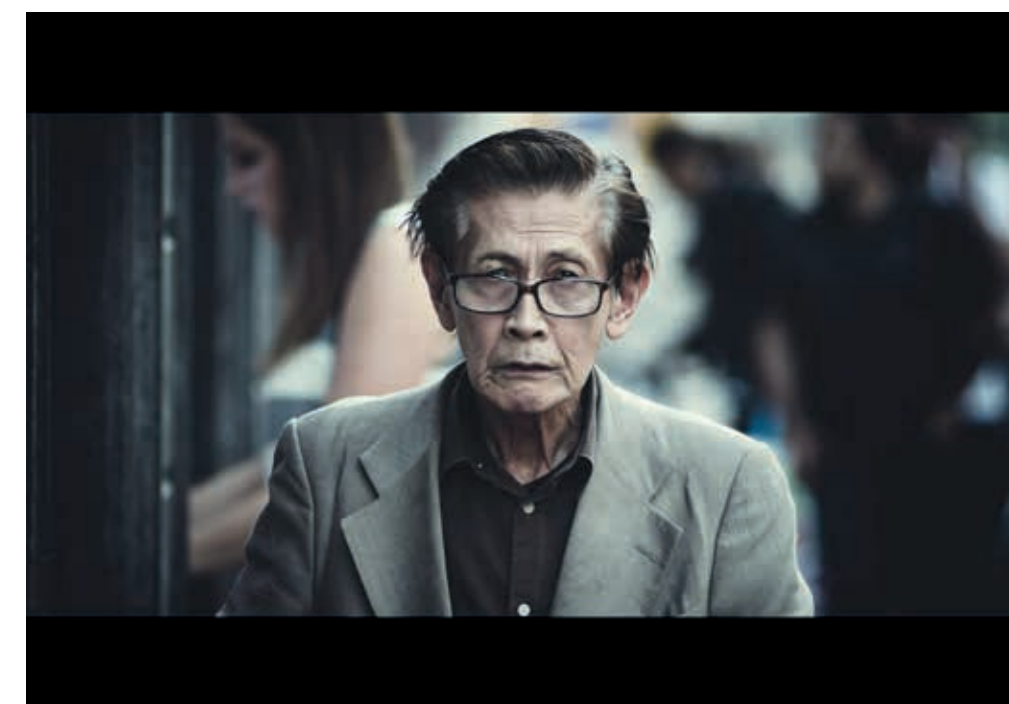
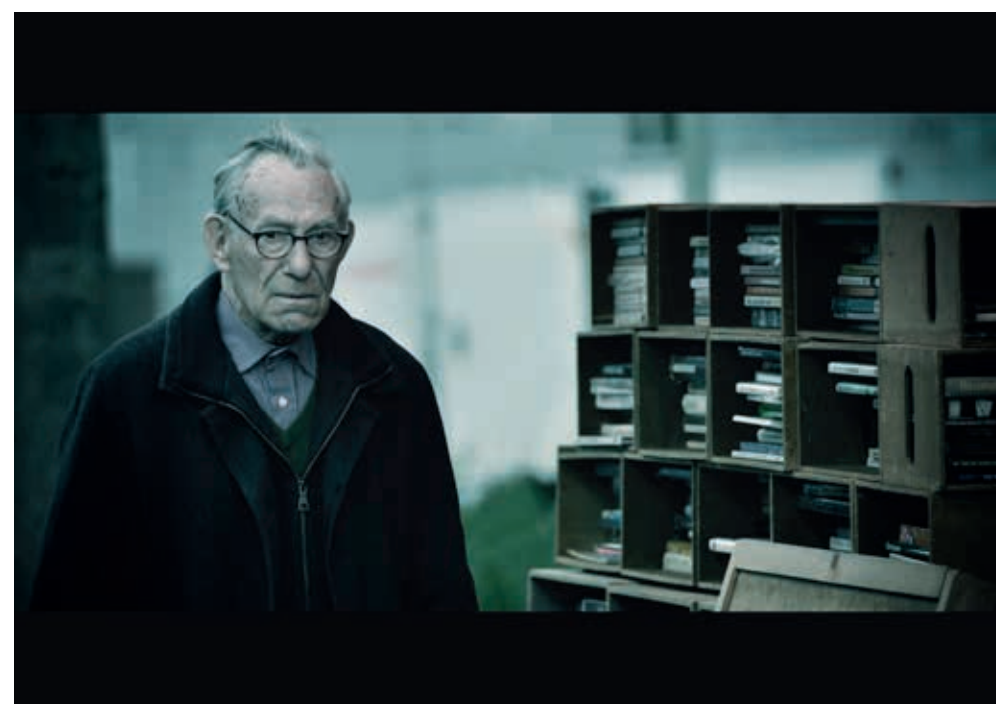
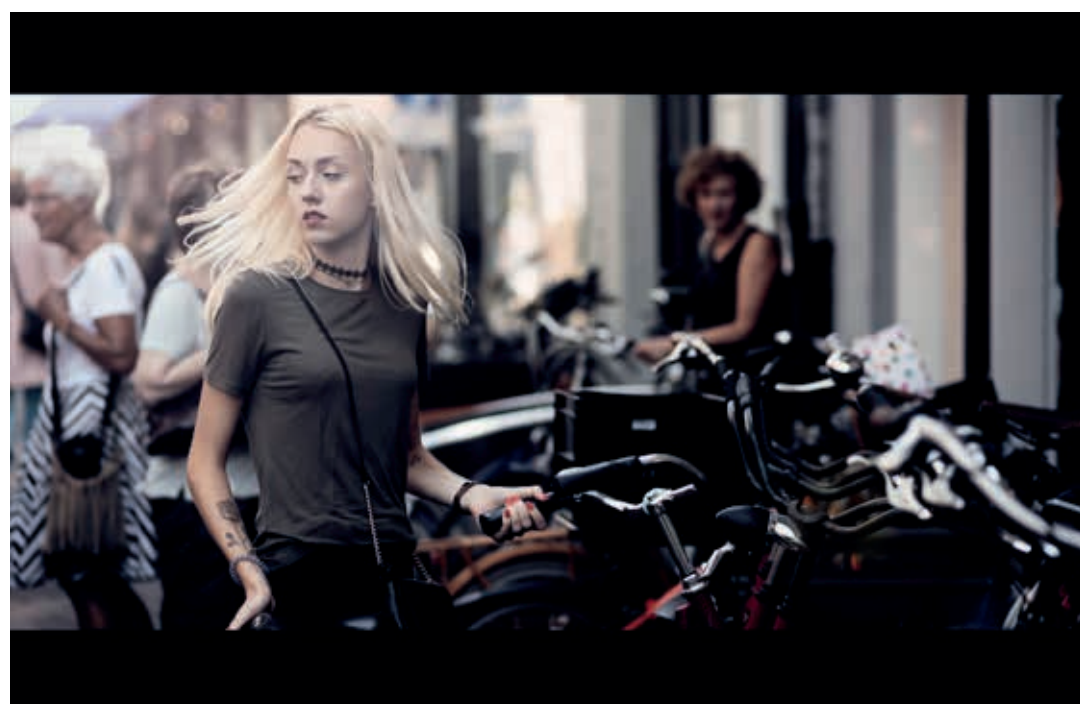
kijkt ook een beetje moeilijk in de camera. Daarnaast is het op de foto net alsof ze aan een wedstrijd deelneemt, omdat ze net tussen twee palen vandaan komt. Dat is natuurlijk niet het geval. Het meisje was hard aan het trappen en op dat moment wilde ze iets uit haar gezicht wuiven.'

Hij geeft zijn foto's altijd titels mee. Zo ook The Godfather. 'Ik vond deze man overkomen alsof hij onderdeel was van de Chinese of Japanse maffia, omdat hij

er charmant uitziet en mooi gekleed is én door zijn blik. Hij heeft één hangend oog, waarmee hij lijkt te zeggen: 'je moet niet met mij sollen.' De werkelijkheid achter deze foto is echter heel anders. 'Deze man sprak mij aan. In het echt is hij heel vriendelijk. Het is een heel ander persoon dan de persoon die je denkt te zien op de foto.' Hij richt zich dan ook niet op de realiteit vastleggen zoals hij is, maar om met zijn beelden een nieuw verhaal te scheppen. 'Je ziet vaak iets ➤

**'ANDERE FOTOGRAFEN
VINDEN DAT EEN
70-200MM GEEN
STRAATFOTOGRAFIE-
OBJECTIEF IS. IK BEN
HET DAAR NIET MEE
EENS.'**

spannends in de persoon of de situatie. Het daadwerkelijke verhaal wijkt bijna altijd af van de realiteit.'

CINEMATISCH NABEWERKEN VAN ZIJN FOTO'S

Hij probeert het verhalende aspect van zijn foto's dan ook altijd te benadrukken door een cinematisch effect te geven aan zijn foto's. Hij plaatst bijvoorbeeld balkjes onder en boven de foto. 'De uitsneden zijn daardoor ook vaak mooier, alsof je kijkt naar een still. Sindsdien kijk ik ook anders naar films: je kijkt naast het verhaal ook naar hoe het beeld is opgebouwd.'

Zijn foto's hebben een duidelijke stijl met donkere tonen die de bovenhand voeren. Door de nabewerking probeert hij het verhaal dat hij ziet in zijn foto's te benadrukken. 'Dan bedoel ik niet dingen verplaatsen of wegshoppen, maar door gebruik te maken van kleur, zwartwit of contrast, kun je bepaalde elementen de nadruk geven. Hierdoor wordt je ook meer geleid door de foto, wat het meeslepende en interessanter maakt.'

Roy schroomt niet om zijn foto's veel na te bewerken. 'Tegenwoordig kun je niet meer zonder nabewerking. Beeld is heel goed te manipuleren, puur door gebruik te maken van de juiste kleuren en een vignet om op bepaalde elementen nadruk te leggen. Daar is ook helemaal niks mee.'

Gemiddeld edit hij zijn foto's een uur. Hij begint echter niet meteen nadat hij de foto heeft gemaakt met het nabewerken. 'Dat is ook altijd het advies wat ik aan anderen geef: laat het even los, laat het even liggen. Soms ben ik te snel, dan post ik iets op de website of op Flickr en dan denk ik: 'dat is toch niet wat het moet zijn,' als ik het weer terugzie. Dat is zonde.'

HET VRAGEN VAN TOESTEMMING BIJ STRAATFOTOGRAFIE

Roy vraagt geen toestemming bij het maken van zijn foto's. 'Nooit, want dan krijg ik niet de foto die ik wil hebben. Dat is tegenwoordig wel lastiger met de AVG, maar als je toestemming vraagt dan is er geen sprake meer van straatfotografie.'

Dan komt het geforceerd over en je ziet het meteen aan de blik van je hoofdpersoon. Dan krijg je straatportretten, wat natuurlijk ook mooi is, maar dat is niet de insteek.' Hij kan het zich wel voorstellen dat iemand om toestemming vraagt. Bij die foto van dat koppeltje bijvoorbeeld kan ik me wel voorstellen dat je dat overlegt. Dat kan toch gevoeliger liggen.'

'JE MOET TOCH EEN BEPAALDE GÈNE OVERWINNEN BIJ STRAATFOTOGRAFIE.'

HET PLANNEN VAN STRAATFOTOGRAFIE

Bij het plannen van straatfotografie let hij op verschillende zaken. 'Locatie is heel belangrijk. Als ik een shoot plan, kijk ik waar ik wil gaan fotograferen. Een studentenstad leent zich bijvoorbeeld erg goed voor straatfotografie. Dit is een plek waar veel jongeren bijeen komen en dit is meestal ook een levende stad. Van Luik ben ik erg gecharmeerd. Je hebt daar heel veel variatie in mensen, van kleuren tot achtergrond, waardoor je een interessantere foto krijgt. Dat is iets waar ik naar op zoek ben. Ik ben ook wel eens in Amsterdam geweest en ook daar kun je mooie foto's maken. Op de één of andere

In de tas van Roy Coumans:

Voor straatfotografie gebruikt Roy de volgende gear:

- Nikon D750
- Nikon D7000
- Nikkor 50mm f/1.8
- Nikkor 24-70mm f/2.8
- Nikkor AF 80-200mm f/2.8D
- Nikon AF-S 70-200mm f/2.8E FL ED VR

Daarnaast maakt Roy gebruik van:

- Sigma 8-16mm f/4.5-5.6
- Nikkor 85mm f/1.8
- Nikon Speedlight SB700
- B+W ND filter 6 stops
- Marumi Super DHG CPL Polarisatiefilter
- Yongnuo trigger set
- Softbox met statief
- Velbon statief

manier mis ik dan die rauwheid die een stad als Luik kan bieden. Naast Luik is Gent ook een goede plek.'

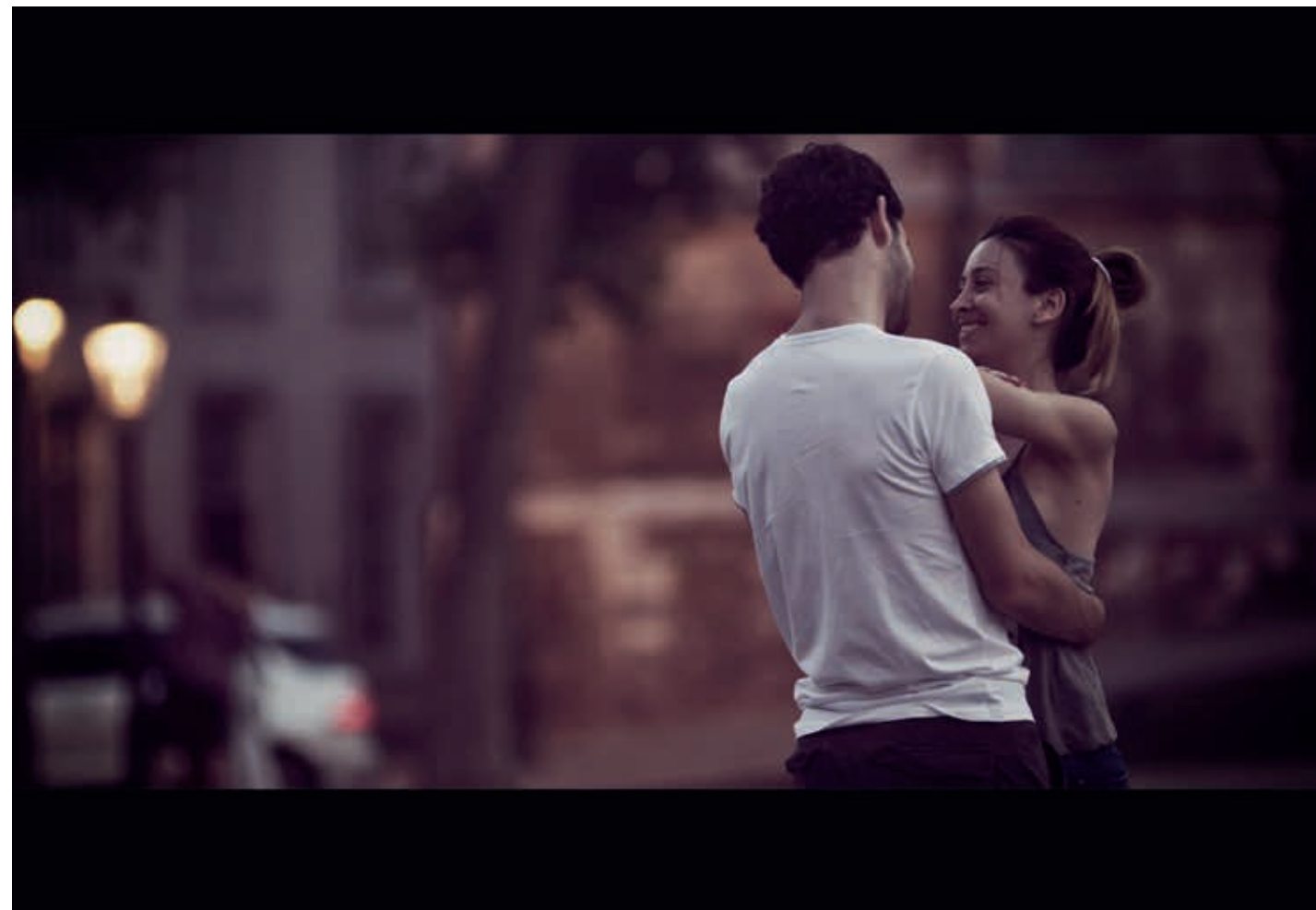
Belangrijker dan welke stad hij aan de slag gaat, is het belangrijk dat het een grote stad is waar veel te doen is in de straten. In een dorp heb je volgens Roy een stuk minder mogelijkheden. Toch raadt hij het ook iedereen af om foto's te maken in je eigen woonplaats, ook als dit een stad is. 'Ik werk in Sittard en ik kan hier in principe elke dag de straat op met een camera. Dat doe ik niet, want er lopen ook mensen die ik ken en dat voelt gewoon niet goed om dat te doen.'

TEGEN DE STROOM IN

De meeste foto's die Roy heeft gemaakt, zijn gemaakt met een Nikon D7000. Tegenwoordig fotografeert hij echter met de Nikon D750. 'Ik gebruik veel typische niet-straatfotografie objectieven. Mijn Nikon 70-200mm lens gebruik ik bijvoorbeeld veel en ook de 24-70mm van Nikon.' Van andere fotografen krijgt hij soms kritiek omdat hij werkt met dergelijke objectieven. 'Zij geven aan dat wanneer je straatfotografie doet, dat je dan dicht op de mensen moet zitten. Je doet dat volgens velen idealiter met een 35mm prime objectief.'

Persoonlijk gebruik ik gewoon wat ik denk wat ik nodig heb en wat ik goed vind en als dat op dat moment een telezoom is, dan is dat een telezoom. Bij elke lens krijg je toch weer een andere foto. Andere fotografen vinden bijvoorbeeld dat die 70-200mm geen straatfotografie objectief is. Ik ben het daar niet mee eens. Ik vind altijd dat het totaalplaatje gewoon moet kloppen.' Dat de 70-200mm wordt afgeraden als een goed straatfotografie-objectief heeft volgens Roy te maken met andere motieven dan het objectief zelf. 'Men vindt dat je dan sneaky bezig bent. Alsof je vanaf een afstand, heel

geniepig mensen staat te fotograferen. Het voordeel van een dergelijk objectief is echter dat je dan mensen dan echt in hun eigen omgeving fotografeert. Wat ook een rol speelt is dat je vaak een mooiere bokeh op de achtergrond hebt en je makkelijk ergens tussendoor kan schieten. Bijvoorbeeld bij de foto Smokey. 'Deze foto is gemaakt op een festival en kon ik nog precies tussen de mensen door schieten. Hierdoor is de compositie heel mooi. Dat soort effecten krijg je dan met zo'n zoomobjectief. Ik vind persoonlijk dat hier niets mis mee is om een dergelijk objectief te gebruiken.' ➤

De mensen die Roy fotografeert hebben ondanks het gebruik van een 70-200mm, toch wel door dat hij ze fotografeert. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de foto Altogirl. 'Je ziet dat ze mij heeft gespot en toch krijg ik net nog die leuke blik.'

HET OVERWINNEN VAN GÈNE

'Andere fotografen vragen nog wel eens, hoe doe je dat? Hoe durf je dat? Dan geef ik aan dat je niet zomaar je camera mee moet nemen en er meteen op los moet gaan schieten. Je bent bij straatfotografie midden in de stad, dat werkt niet.' Als advies voor een beginnende straatfotograaf, geeft hij dan ook aan om rustig te beginnen. 'Je kan er bijvoorbeeld voor kiezen om een systeemcamera te gebruiken. Deze zijn vaak kleiner en niet zo opvallend. Je voelt je dan vaker sneller op je gemak dan als je rondloopt met een groot objectief en een grote camera. Je merkt dan op een gegeven moment dat jouw gène verdwijnt omdat je er aan went. Dat je ziet dat mensen helemaal niet abnormaal reageren en niet eens naar je omkijken. Dan durf je op een gegeven moment ook veel verder te gaan.' ●

ADVERTENTIE